

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-dik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DIJA:

Egész évre 16 frt. Negyedévre 4 frt.
Félévre 8 frt. Egy hóra helyben 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.
Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy □ centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyitott cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Nemzeti nevelés.

Korszakot alkotó esemény az, hogy Vilmos német császár az ifjusági nevelés és oktatás ügyében ugyazólván egy időleges parlamentet hívott össze, azon személyesen elnököl s az alkotások irányát ő maga adta meg.

Bámul a vén Európa. Midőn hozzá van szokva mindenki, hogy az európai fejedelmek koronás katonai főparancsnokok, akik a polgári elemet csakis annyira becstülék, amennyiben a pénzt és az ujonczokat szolgáltatja a hadsereg részére: akkor a leghatalmasabb császárság feje oda ül a tanárok közé, hogy tanácskozzék az ifjuság neveléséről és oktatásáról.

Azoknak a szavaknak, amelyeket az ifjú német császár mondott, óriási hatása leend Németországon, de le kell vonni a következtetést mindenfelé, mindenütt, különösen nálunk Magyarországon.

Azt mondotta és hangsúlyozta a német császár, hogy az iskolákban nevelni kell és pedig e nevelésnek nemzetinek kell lenni. „A németnek kell a központnak lenni, amely körül minden egyéb forog. Ha valaki az értekezési vizsgálaton hibátlan német írásbeli dolgozatot nyújt be: abból megismerhető és megítélhető az ifjú szellemi képzettségének foka s hogy ér-e valami vagy sem? A latin feladat csak zavart okoz, el kell esnie. Ellenben a nemzeti elem a történelemben, a földrajzban és a mondakörben gondosabban ápoltságát s különösen a hazai történelem műveltségét.” „Neveljünk nemzeti német ifjakat és nem ifjú görögöket és rómaiakat.”

Arany szavak ezek, amelyeket nekünk meg kell szívlelnünk s a melyek szerint kell, hogy cselekedjünk. Ami a fontebbi szavakban a német nevelésről van mondva, ugyanazt el kell fogadnunk a magyar nevelésre nézve is.

Igen! Arra kell törekednünk, hogy magyar ifjakat neveljünk. Igen! Szükséges, hogy a magyar nemzeti elem a történelemben, a földrajzban és a mondakörben gondosabban ápoltságát s különösen a magyar hazai történelem a maga meghamisíthatatlan mivoltában műveltségét.

Ime, itt van az irány, amelyet nekünk követnünk kell, ha magyarul akarunk élni a négy folyam hazájában! Igaz, hogy ez irány nem új, de oly

hatalmas polczról még soha sem hangzott.

Hazánkban — el kell ismernünk — a felekezeti középiskolák mindenkor figyelemmel tartották ez irányt. Ugy a hazafias tanító szerzetek, valamint a protestánsok középiskolái is még az elnyomatás szomorú korszaka alatt is a magyar nemzeti jelleget igyekeztek reá ötni a nevelésre. De sajnos, hogy a mindenható állami tanterv ezen igyekezetet ma is szorított meg.

Az állami középiskolák pedig — tisztelet a kivételeknek — bizony nagyon mullesnek tekintik a nevelés magyar nemzeti jellegét — hiába, ez nincs a paragrafusokban!

A mai középiskolák tulnyomólag tanítás, nevelés alig van benne. A tanítás súlyt fektet a görög nyelvre, a latinra, a németre. Római és görög mythológiát tanulunk, de a magyarról szó sincs. Az ókor mesés történeteit bifláztatjuk, de a magyar nemzeti történelemre alig van gond fordítva.

Szükséges, hogy ifjaink kellő oktatást nyerjenek a középiskolákban annyira, hogy az általános műveltséget megszerezzék, amely a szakpályán reájuk nézve okvetlenül nélkülözhetlen.

De még nagyobb szükség, hogy az oktatással a nevelés is párosuljon és mind a kettő igazi magyar nemzeti legyen.

Ha nem akarjuk, hogy a nagy nemzeti áramlatok, minő a germán és a szláv, elayeljék a mi nemzetünk önállóságát; ha nem akarjuk, hogy vissza maradjunk a nemzetek művelődési versenyében: akkor kell, hogy minden magyar ifjat magyarnak neveljünk s magyarán oktassunk.

Nekünk nem kellene kozmopoliták! Nekünk oly emberekre van szükségünk, akiknek szívébe lángoló bűtökkel van bevésve a magyar haza rendíthetetlen szeretete.

Kishitű gyáva az, aki ellenkezőleg gondolkozik, aki kétségbeesve a nemzeti önérték feláldozását „ubi bene, ibi patria”-féle kényelmi tekintetek oltárán.

Csak úgy lehet ez a nemzet erős és hatalmas, ha szívének dobbanása, ereinek minden lüktetése, agyának minden gondolata, működésének minden nyilvánulása tösgyökeres magyar leendő.

HORVÁTH ADÁM.

Politikai hírek.

Az országgyűlési szahadelvű párt kedden este fél hétkor br. Huszár Károly elnöke alatt tartott értekezletén a szegedi rakpart mentén 1890. év folyamán teljesített közhányási munkálatok költségeinek fedezéséről és a magyarországi evangélikus református közalap és az ágostai hitvallásu evangélikus egyház-egyetem haszoncélú alapja javára felveendő nyereségek elosztásáról szóló törvényjavaslatokat tárgyalta és az elnök Dániel Ernő, az utóbbi Hegedűs Sándor előadó indoklására vita nélkül elfogadta. Ezután gr. Szapáry Gyula miniszterelnök előadta ama válság tartalmát, melyet Helfy Ignácznak az állítólag Bulgáriában tartózkodó nihilisták által interpellációjára adni szándékozik. A válasz utal arra, hogy újabb időben nihilisták különös előszeretettel választják tartózkodási helyül Bulgáriát.

A külügyminiszter a bolgár ügyvívó után felhívta erre az odaváló kormány figyelmét, mely köszönettel vette azt s megígérte, hogy hatáskörében megteszi a szükséges intézkedéseket. A választ az értekezlet helyeslőleg tudomásul vette. Végül a ház munkarendjéről szólva, előadta a miniszterelnök, hogy azon tárgyak elintézése után, melyekre nézve az illető bizottsági jelentések beadattak, ha az igazságügyi bizottság tárgyalásával addig elkészült a bizottság ezen jelentése is felvételét husvét előtt napirendre. Ellenkező esetben azonban az ünnepi szünet hamarabb fog bekövetkezni, hogy az alatt az igazságügyi bizottság tárgyalását befejezhesse, a közgazdasági bizottság pedig tárgyalás alá vehesse a szünet alatt a közgazdasági reformról szóló törvényjavaslatot, melyet a miniszterelnök mint belügyminiszter előreláthatólag a legközelebbi napok valamelyikén fog benyújtani. Ezzel a tanácskozás véget ért.

A főrendiház hétfőn tárgyalás alá fogja venni a kisdobóvársról s a vasárnapi munkaszünetéről szóló törvényjavaslatokat. Egyik lapnak az a híresztelése tehát, mely szerint a kisdobóvársi törvényjavaslatnak tárgyalás alá vétele a főrendiház részéről kapcsolathozatott volna az ugynevezett elkeresztelési ügynek előzetes rendezésével, minden tényleges alapot nélkülöz.

A vármegyék ujjaszervezéséről szóló törvényjavaslatot Szapáry gróf mint belügyminiszter újabb hírek szerint még ezen a héten, úgy lehet még a képviselőház holnapai ülésén be fogja terjeszteni. A javaslat amaz alapelvek figyelembe vételével készült, a melyeket annak idején a felhivatalos közlések nyomán, mi is ismertettünk. A kormány valószínűleg kívánni fogja, hogy javaslata az osztályok mellőzésével futasíttassék a közgazdasági bizottsághoz, a mivel szemben az ellenzék azzal a követeléssel áll elő, hogy, ha már a javaslat nem vétetik is le a napirendről addig, míg a nemzet a felől a választások útján megkérdőztetnék, ily fontos javaslatot

legalább a képviselőház osztályaiban kell előbb letárgyalni. Már ennél a pontnál heves előírsi csatározás várható a kormány és a függetlenségi párt közt.

Orosz hadi készületek. Varsói sürgöny szerint az orosz kormány folytonosan Oroszország haderejének növelésén fáradozik. A hadügyminiszter a napokban új gyalogsági hadosztály létesítését rendelte el. Egyszersmind titkos rendelettel bocsátottak ki az iránt, hogy a 26 ezredet képező doni kozákok erősítésére második tartalékalap szerveztessék. A hadiszerek, élelmiszerek, orvosságok beszerzését is sürgetik, hogy az esetleges mozgósítás mihamarabb legyen eszközölhető.

Országgyűlés.

Budapest, márcz. 4.

A képviselőház ma ülést tartott, és letárgyalván a szegedi rakpart, valamint a protestáns sorsjegykölcson tárgyában benyújtott törvényjavaslatokat melyeket minden párt elfogadott, végül meghallgatta és tudomásul vette a miniszterelnök választát Helfy interpellációjára a Bulgáriában tartózkodó nihilisták ügyében.

A szegedi rakpart ügyében a kormány kényes helyzetben volt. Ugy kellett manőveroznia, hogy a szolidaritást se el ne vállalja, se meg ne tagadja, a multban elkövetett hibákkal, s hogy a jövőre nézve a szükséges intézkedések és kiadásokra nézve megkapja a ház jóváhagyását. E kényes helyzetet teljesen demaszkirozta Herman Ottó a ki a törvényjavaslatához egy határozati javaslatot nyújtott be, melyben a multban történtek rosszallása nyer kifejezést. Horánszky Nándor röviden, de alaposan megmagyarázta, hogy az adott helyzetben csakis a Herman Ottó felfogása a helyes. Mert sem a törvényjavaslatot nem lehet visszautasítani a jövőnek kockáztatása nélkül, sem elfogadni nem lehet a multban elkövetett hibák és gondatlanságok rosszallása nélkül. Gróf Tisza Lajos a volt szegedi királybiztos több ízben felszólt, de az ellenzéklet legkevésbé sem sikerült kapacitálnia. Gróf Bethlen András földművelési miniszter is felszólt ez ügyben, de ő sem igyekezett tulságosan exponálni magát Herman Ottó határozati javaslatával szemben. Mindössze is nem fogadta el azt; s a többség is (amit tudni lehetett,) ellen szavazott.

A protestáns sorsjegykölcson ügyében kevés és rövid felszólalás után, vita nélkül határozott a ház.

Helfy interpellációjára adott miniszterelnöki válasz tudomásul vétele után gr. Sza-

pár előterjesztést tett a ház további teendőjére nézve, mely előterjesztése során reményét fejezte ki, hogy az idő alatt, a míg a már beterjesztett javaslatok letárgyaltnak — a mi husvéti szünetek előtt mindenesetre megtörténik, a közgazdasági reformjára vonatkozó törvényjavaslatot is beterjesztheti, mire Irányi a miniszterelnök előterjesztésére megjegyezte, hogy miután egyedül a mérsékelt ellenzék tagjai azok, kik a legutolsó választások alatt a közgazdasági reform államosításának elve alapján választattak meg, e törvényjavaslatot a jelen országgyűlés nem tárgyalhatja a nélkül, hogy hatáskörét túl ne lépne.

Gróf Szapáry miniszterelnök válasza után a ház a miniszterelnök előterjesztését tudomásul vette.

Osztrák választások.

Tegnap folytatták és ma bevégezik az osztrák választásokat. Tegnap szavaztak Csehország városai, köztük a főváros, Prága is, melyekben összesen tizenhét ó-csehpárti jelölt versenyez a polgárok bizalmáért. Prága ó-csehszék Kopecky József városi bizottsági tag, új-városában dr. Rieger László a párt vezére s a külvárosokban Hrdlicka Alfréd lobogtatja az ó-cseh zászlót, míg a vidék tizeneggy városi kerületében vannak a pártnak jelöltjei.

A mi a tegnapelőtti választásokat illeti, azok tudvalevőleg indirekt uton mentek végbe s választó férfiak választották meg a képviselőket; beadatott az ifjú-cseh jelöltekre több mint öt ezer, az ó-cseh jelöltekre összesen csak 1445 szavazat. Így az ó-cseh jelöltek nemcsak minoritásban maradtak, hanem e minoritás annyira csekély, hogy a párt elvesztette legalább a legtöbb kerületben minden politikai jelentőségét. A párt német közlönye, a „Politik” éppen nem szépit a helyzetet, hanem levonja belőle a természetes következtetést.

A lap konstataja, hogy azon kerületekben, hol csehek kizárólag csehekkel, a tapasztalás politikáját legyőzte a kalandok politikája. A lap elismeri, hogy az ó-csehek az az összes vidéki kerületekből egyszerűen kiszorítottak, kifejté, hogy ez eredménynek a németek örülhetnek leginkább. Az ó-csehek — végzi cikkét, — a becstületesen teljesített kötelesség tudatában adják át a kormányruát az ifjú cseheknek azon hazafias óhajjal, hogy nekik legalább annyira is sikerüljön, mint az ó-cseheknek sikerült, a cseh nép hajóját a veszélyes zátonyokon átvizelti.

Ez a rezignáció, úgy látszik, már a mai napra is vonatkozik, amár maga a cikk meg a tegnapelőtti vereségek benyomása alatt iratott.

AZ „ELLENZÉK TÁRCZÁJA”.

1891. Március 5.

Az öngyilkosok.

Az éjszaka behunyta csillagszeméit. Mintha már is halva volnék: nem láttam, nem hallottam az éj fekete koporsójába zárva semmit.

Gondolataim visszazártak a multba. Akárcsak a varjuk, keselyűk a véres hullára, hogy azt szétmarcangolják.

De most már nem is fáj a marcangolásuk: mintha kiköltözött volna keblemből minden élet.

Ilyen volt a multam, ilyen a jelenem. És a vasuti sínre állva, melyeken nemsokára a gyorsvonatnak kellett elrohogni, vártam a jövőndőt.

A sínek reszkettek már a közelgő vonat robogó terhéből, vagy pedig attól a szörnyű katasztrófától, mely itt nemsokára végbe fog menni.

A sors keze volt annak a vonatnak a mozdonyvezetője, melynek engem kellett összetiporni.

Végzetem, megtestesítve egy pokoli hatalommal száguldó gép alakjában: törtetett felém.

Mint a kilőtt ágyugolyó, furta be magát a gyorsvonat zuga az éjszakába.

Én összefont karokkal álltam a rám tűszemekkel rohanó halál előtt.

Mozdulatlan szoborrá dermedtettem az életalomal.

E pillanatba egy rémitő sivitást hallottam, mely azt látszott kétségbeesett erővel odakiáltani a fátumnak: megálj!

A mozdonyvezető észrevette, hogy valaki áll a síneken: megrántotta a vészpipót és ellengőzt adott.

De a fátum fülei zárva voltak — a fátum szíve nem könyörült: nem állott meg rohantába, hanem rettenetesen megmutatta a hatalmát annak a parálynak, aki kérkedve kihívta megsemmisítő erejét, mely ezer halált bir osztani egy perczben.

A vonatot nem sikerült rögtön megfordítani.

Egyszerre olyan életmetsző fájdalmat éreztem, mintha minden világi bűnöm ezzel kellene megbűnhődnöm, levezekelmem.

A mozdony ütközője: a halál buzogányos ökle szétzúzta koponyámat.

Ennek a mindenkinél erősebb boxernek nem birtam riposztot adni.

De a halál, miután látta, hogy most már egészen a karjai között vagyok, kegyesebben bánt velem.

Szép puha füre fektetett, — odadobott ki a mozdony halálós tasztása, melynek szála csendesen zizegték körülöttem a biztató dalt, hogy immáron csak nyugalom várakozik reám.

De ezt az altató dalt megzavarta az emberek nyüzgése, lármája, akik leszállottak a megállított vonatról és elkezdtek keresni az áldozatot: hahogy segíthetnének rajta.

Leghamarabb rám talált egy tolvaj, aki sietett a pénztárczától megfosztani. Azután egy újságíró, aki reszkettett a szenzáció

úság fölötti örömtől. Azután az orvos, aki sajnálkozva konstataja a beállott halált. Legutoljára vetődött oda egy rendőrtisztviselő.

Föltették a kadaveremet a vonatra és a gyilkos vasszörnyeteg súvöltve ragadta tova áldozatát.

Én már onnan felülről néztem, hogy mit csinálnak a holttestemmel. Hogy indul meg a vizsgálat kiderítendő, öngyilkosság vagy baleset forog e szőben? Hogy boncolóják és hogy állapítják meg az orvosok, hogy ha szerencsétlenség történt is: az nem olyan nagy, mert az áldozat halálós betegségben szenvedett: előbb-utóbb elpusztult volna.

Igazuk volt: Halálós betegségben szenvedtem: ember voltam.

Ebbe a betegségbe akkor esik az ember, mikor a világra jön. És azután betegeskedik, míg eljön a hosszú betegség vége: a halál.

— Miért lettél öngyilkossá? — kérdezték tőlem a tulvilág.

Láthatatlan alak ajkairól csengett felém ez a hang, melyre éreztem, hogy muszáj válaszolnom.

De nem tudtam válaszolni.

Kezemet fejemhez szorítottam, melyben sütt, homályos khaosz örvénylett tompa, siketítő zúgással. Ebből a khaoszból lassan kivált a föld képe, melyet elhagytam.

Ugy tetszett, mintha a föld minduntalan körülöttem keringene.

A tulvilágon voltam, de nem a csillagokat láttam, hanem a földet.

És nem emlékszem rá, hogy tulajdonképen miért hagytam el?

Nem tudtam a láthatatlan hatalom rám intézett e kérdésre felelni.

A körülöttem forgó föld egész csillogó, csábító kaleidoszkopját tárta elém.

A föld szebbnek tűnt fölöttem, mint annalelőtte.

Virágain több volt a pillangó, napfényében több a repdeső dalos madár.

Több szerelmes pár sétált a mezőkön, az erdőben — több boldogság hálafohász repült az égbé.

A búbajos ligetek édes idyllekről sutogó hűsében, nefejejtvirágok kelyhéből tündérek szállottak ki és fürödtek, uszáltak az örömkönyeket siró, vén sziklabércz kristálypatakjában.

Több szín, több elevenesség, több költészet volt az életében, mely gazdagon, csábítóan virult és illatozott és dalolt és sóhajtozott onnan felém . . .

Hogy tudtam én azt elhagyni?

Csakugy homályosan emlékeztem rá, hogy a földön beszéltem én egy leánnyal, akinek azt mondtam: te vagy a menyországom!

Mikor az a menyországom, elhagytam: azután kerestem föl ezt a másik menyországot.

Ebben is csalódtam.

Társaságomat is csupa merő magamformájú öngyilkosok képezték. Azok mind betegek voltak a földnek.

Mind látott odalenn valakit, akit nem

vett észre akkor, midőn vaksággal borította szemeit egy rettenetes kór.

Az egyik egy gyászruhás anyát.

Másik egy síró gyermeket.

Harmadik egy egész kétségbeesett, nyomorban hátrahagyott családot, mely mind egyetlen sűrű körül zokog és körmeivel rájja annak a göröngyeit.

Hogy ők ezeket nem látták, mikor még a földön voltak! Hogy ők azt hiszik: el van tépve minden kötelék, mely őket a világhoz fűzi, midőn a bujtogatók kísértésére hallgattak.

Olyan kicsinyesnek tűnt föl mindenki előtt az az indok, mely őket az élet elvetésére ösztönözte! Szinte kikacsagták magukat, hogy ilyen semmiségekért eldobták mindenüket. Az egyik azért, mert koldusbotra jutott s azontul a becstületes munka után kellett volna élnie? A másik, mert hibát követett el — s nem iparkodott inkább nevét újra tisztázni mosni, de szennyes nevet vétettet a fejfájára — szennyes nevet, melyet utódai megcsókolni restellenek? — Hát nem bűnös, megbocsáthatatlan örültség volt az? És kacagták önmagukat, de ebben a kacagásban az önmagát maró guny kigyója sziszegett.

És folyton zaklatta, üldözte őket egy hang, egy kérdés, egy vád: Miért hagytátok el a földet? Belátjátok ugyebár, hogy balgatagok voltatok? Aki az életben csalódik: az csak az életben nyerhet vigasztalást.

Az éjszaka behunyta csillagszeméit.

A vasuti vágányok reszkettek a közelgő vonat menydörgő terhéből.

A német császár és a kan- cellárja.

Londoni forrásból egy meglehetősen szenzációs hír került forgalomba. E szerint Capri tábornok bejelentette Vilmos császárnak abbéli szándékát, hogy nem sokára visszalép, még pedig azért, mert több tekintetben nem helyesli a császár politikáját.

A hír még nem méltatták s talán később sem méltatják azafelől, melyet valóban alig érdemel, olyan kevéssé vehető figyelembe. Capri ur nem olyan ember, a ki szándékait dombra üti s ha valamikor csakugyan le akar mondani, azt nem angol lapokból, hanem a német hivatalos lapból fogja a világ megtudni.

Különbön is Capri ur az utóbbi időben egyáltalán nem úgy viseli magát, mintha akár csak titokban is lemondási szándékot kaplálana. Eppen ellenkezőleg egész határozottan azon dolgozik, hogy a parlamentben szilárd többséget szerezzen magának és politikájának.

Ilyen értelemben fogja fel a német sajtó a kancellár legutóbbi ismert beszédét, melyben szakított a haladó párttal, vagy szabatosabban szólva, kerekén megtagadott velük minden közösséget.

Azok a német pártlapok, melyek a régi kartell-többség felé hajlanak, melegen üdvözik a kancellár érélyes nyilatkozatait. Fellepésben kifejezve látják a birodalmi kormány abbéli meggyőződését, mennyire kivihetetlen azon egy ideig táplált terve, hogy az összes pártokat maga köré egyesítse.

A tapasztalás bebizonyította, hogy ily terv kivétel nem, mint egykor hirdették, Bismarck herceg magánellenzénei gátolták, hanem hogy valóságát teljesen elvi ellentétkezték ki, melyeket Capri ur ép oly kevéssé tud elhárítani, mind előde. E fejtegetésekből önkényű következik, hogy a konzervatív irányú lapok azt ajánlják, térjen vissza a kormány a régi kalterpárthoz s erre alapítsa egész politikai rendszerét.

Ez azonban kissé bajos lesz, mert a kartell tudvaleg az eddigi védvámosság híve s ellenzi azt a célt, melyet Capri ur a külállamokkal való kereskedelmi szerződések útján el akar érni.

E tekintetben tehát a kormány mindenesetre az ellenzék és pedig nemcsak a szabadelvűek, hanem a centrum azon részének támogatására is rászorult, mely a szégyenlyes munkátszámok érdekait nem akarja az agráriusoknak és nagyiparosoknak feláldozni.

Kelet fejedelmei.

A magyar tisztviselő országos egyesületében nemrég Vámbéry Armin felolvasást tartott a „Kelet jelenlegi fejedelméről”.

A felolvasó, csevegőszertű szabad előadásban, olykor-olykor térképen való magyarázatokkal egészítve ki fejtegetéseit, jellemezte a mohamedán Kelet jelenlegi fejedelmének egyéniségét.

Kezdi az indiai országokon, elsősorban említve Haidarabad államának nizamját, Machbub Alit, a ki ma körülbelül 26 éves, szikár fiatal ember, és egyrészt típusa a keleti kényuralomnak, de másrészt már egészen elszakította az angol műveltséget a társadalmi érintkezésben. A bopali bagum (fejedelem egy hat éves korában trónra lépett, ma 48 éves asszony, a ki a legnagyobb eréllyel kormányoz, s a mellett gyönyörű himző munkákat végez, melyekkel meg-megajándékozza az országbeli angol vicekirályokat.

A maissuri trónon igen jámbor mohamedán fejedelem ül, a ki mindazonáltal an-

gol befolyás alatt nagy haladás tényezője volt az országban. A hol előbb az özevgynek férje halála után mályára kelle lépni, a hol öt-hatszáz fiatal leánygyermeket, ott ma már legalább egy millió indus folyékonyan beszél angolul és néhány százezer van, a ki Horáciust és Virgilt olvassa, sőt vannak ind tudósok, kik európai tudományosságban kitűnnek. Érdekes apróságokat beszél az előadó Afghanistanról, melynek egyik régebbi fejedelme ma is dicsekszik azzal, hogy — ő ismert fel Vámbéryban az európai embert.

Bokharáról és Kiváról szólva, áttért azután Persiára s érthetőleg fokozódott az érdeklődés, midőn a tavaly nálunk is járt Nasreddin sah személyiségét jellemezte. Ifjú korában — ugymond Vámbéry — a fejedele anyja tanácsára kivégeztette legjobb barátját, s a megbánás, a mit később e tette felett érzett, egész életére kihatott.

Egy ellene szőtt összeesküvés vezéré; egy közpöcs embert, a ki halálra ítélték, a sah emberei körülfogták, mellébe lyukakat vágáltak és zsirjába gyertyát dugtak, úgy hogy midőn ezek végig égtek, a zsirjából égett ki a fagygyu.

Ilyen és hasonló kegyetlen módokon bánt el a sah ellenségeivel. Miután azonban a Persiában tíz évig dühöngött forradalmat teljesen leverte, egész figyelmét az európai kultúra meghonosítására fordította és ebben az irányban teljes komolysággal működik, úgy hogy nem híven jellemzik a sah-t az európai lapok, midőn őt komikus alaknak szeretik feltüntetni. Nagy vadász volt egész életében; a felolvasó tanúja volt, midőn egy ízben egy két csóví fegyverrel két egyszerre felhajított pénzdarabot egymásután eltalált. Ételben és italban igen mértékletes; szeszest italokat nem élvez; a hízlegést nem szereti, bár környeztetől gyakran kénytelen elfogadni.

Igen vonzónak beszélt a felolvasó azután Abdul Hamid a jelenleg uralkodó török szultánról kihez régi személyes ismeretség fűzi, megvilágítva egyszersmind a gyárakban emlegetett „soknejűség” igazi mivoltát.

Abdul Hamid szultán Vámbéry szerint oly uralkodó, a ki ritkítja párját. Korán reggel kel és fogad hivatalos ügyekben. Doldozóasztalán egyfelől egy halmaz ujság másfelől egy halmaz hivatalos okmány. Aránylag igen művelt ember. Nincs az európai politikai s társadalmi életben egy mozzanat sem, mely figyelmét kikerülne. Terveiben nagytrő, főfigyelmét az iskolára fordítja.

A mi szokásait illeti, keveset eszik szeszest italokkal nem él, öltözte rendkívül egyszerű. Csak egy nővel él, s gyermekei iránt rendkívüli gyöngédséggel viseltetik. Egy szentvédélye van, a szép ló. A legszilajabb mént is derekasan megüti. A kertjét is nagyon szereti. Ő az első szultán, ki bámulatos nyájasságot tanusít a hölgyek iránt.

Világkiállítás Budapesten.

Egyre sürűbben kezd foglalkozni a közvélemény a Budapesten rendezendő világkiállítás eszméjével.

Minden nehézség dacára, melylyel az ily fajta kiállítás épen Budapesten is járna a közvélemény hova-tovább jobban megbarátkozik azzal az eszmével, hogy a legközelebbi világkiállításnak Budapesten leendő rendezése nem tartozik a kivihetetlen dolgok közé, sőt sokan azt tartják, hogy az amerikai gyorsasággal fejlődő magyar főváros legmúltabb helye egy újabb világkiállításnak, mely az ezredéves jubileummal kapcsolatban rendezetnék.

Midőn a Vörös házhöz érkezett egy lovas jött elő valahonnan ki a kerekék zörgését meghallotta. Sir Bryán száll le legelőbb, aztán megfordul, hogy Dorkának segítsen. Oly szelid és szomorú kifejezést kis fáradt arc néz le rá, midőn két kezét feléje tartva azt mondja „Jöjjön Dorka!” hogy kötelességének érzi tudatára adni azt a mi a szívét nyomja.

— Dorka, én nem akarok a Rikárd könyvéből egy lapot kiszakítani mondja egész őszinteséggel; tehát bízhatik bennem.

— Igen, Sir Bryán, oh tudom én azt jól! mondja Dorka hirtelen kiderült arccal, s kedves mosollyal, mint ha az ellenkező gondolat valami mulatságos dolog volna.

— És aztán a Stebbing naggy gyönyörűségére és megleptetésére a házba lépett.

Oh jöjjön az asszonyomhoz! mondja az izgattot. Hogy fog örülni! Oh jöjjön engedje hogy a felső kabátját levegyem, és aztán jöjjön egyenesen a szalonba! Szegény asszonyom, egész délután sirt, megint az a köszvény bántja, meg az unalom, meg sok minden egyébb, és ma délután azt mondtam Dawsonnének „nézze, egy vendéget látok a témban, és oh oh, bár Hilling kisasszony jöjjön vissza! Örögg vigye azt a szalagot milyen bajossan tudom kioldani! És hogy elfogyott! És milyen sápadt! Se'ba' a Westrayi levegő helyre hozza hamar!

Dorka késlekedik egy pár pillanatig ajkai remegnek, szemei nedvesek a Stebbing bőbeszédűsége miatt megfogadta a szívét. Aztán készen van. Megsimítja a baját, átszalad a csarnokon, kopogtat a szalon ajtaján, kinyitja azt, s bedugja rajta a fejét.

Dorka van itt mondja szeliden.

Ffolliottné azt keltja, „Dorka” és szét szór mindent a flaneljét mely a lábaira volt téve, könyvét kötését a kis kutyáját mely az előlé feküdt.

Dorka édes gyermekem mily kellemes

A kiállítás iránti érdeklődésének különben maga a koronás király is kifejezést adott már több ízben, s a legutóbbi udvari fogadás alkalmával Zichy Jenő grófot egyenesen azzal szólította meg, hogy miben áll az általa készített világkiállítási terv?

A gróf részletesen felfejtette a felség előtt a tervet, s kiemelte, hogy a világkiállítás ugyanott volna, a hol hat év előtt az országos kiállítás volt, s midőn ő Felségének ama kérdésére, hogy vajjon fől lehetne-e használni e czélra a meglevő épületet?

Gróf Zichy Jenő azt felelte, hogy a meglevő épületek már is kombinációba vannak véve: — ő Felség a felvilágosításnak láthatólag örült s azt jegyezte meg rá, hogy „e körülmény már is egy akadálytalan többlet gördit el a megvalósítás útjából.”

Gróf Zichy Jenő ugyanakkor fölfejtette a királynak az elhelyezés tervrajzát is, mely szerint a meglevő nagy rotundához jobbról balról megfelelő szárnyépületek emeltetnének a külföldi országok számára, melyek betűrend szerint következének egymás után. Balról — ugymond gróf Zichy — a külföldi országok között első lenne Anglia; jobbról pedig — Ausztria.

E párbeszéd hosszassága, mely akkor a király és gróf Zichy Jenő közt lefolyt, feltűnést keltett.

Levél.

Sz. Udvarhely márcz 4.

A sz.-udvarhelyi dalegylet az idén is megtartja márcz. 15-én emléktünnepélyét a városnak nagy termében. A belépti díj tetszés szerinti. A befolyó összeg a Kolozsvárt fellátható szabadság szobor alap javára fordítatik. A műsoron a dalegylet 4 hazafias dallal szerepel. Áldor Imre tartja az alkalmi beszédet és Solyomosi Endre szavalni fog. A dalegyletnek mult évi ünnepe is igen látogatott volt s az előjelekből ítélve az ünnepe kiváló sikerrel kecsegtet.

A székelyudvarhelyi ev. ref. collegium harmonizája szépen sikerült hangversenyt rendezett f. hó 1-én. Különösen a harmonia által szabatosan és összevágóan előadott darabok tettek nagy hatást. Különösen tetszetek Huber „Édes lánykám”, gr. Zichy „Klára”-ja és Hubay „Őseink emléke.” A műsor egyik kiváló pontja volt Szabó Károly V. o. t. éneke, ki rendkívül dallamos, szép csengéssel sopran hangjával sürű tapokat aratott. Pál és Virginia cz. dalműből adá elő a madárdalt. A szépen sikerült darabot meg kellett ismételnie.

Ezenkívül Török Bodog énekel érzéssel Schubertől egy dalt Draskóczy Jenő szép zongora kíséréte mellett. Madarász Irén k. a. és Draskóczy Jenő négy kézre adták elő zongorán Goldmark „Sába királynője” cz. dalműéből az indulót. A szabatos játék méltó tapost nyert. Szabó Kata k. a. Szász Domokost szavalt egy hangulattaljes költeményt, igen szépen.

A hangverseny befejeztével táncz következett, mely csak a hajnali órákban ért véget.

Az elért szép eredmény a harmonia buzgó vezetőségét, szakavatott tanárát Solyomosi Endrét dicséri, kinek az est sikerében bizonyára nagy része van.

meglepetés: Ugy örülök oly kimondatastlanul örülök hogy ismét látlak! Édesem, mikor érkezett meg és hogyan? De egészen haza jöttél? Ugy e nem megy vissza? Mily pompás!

Hogy mersz ott állani és nevetni, te gonosz kis portékát! nevedet a te szegény öreg asszonyodot a miért annyira hiányoztat neki és annyira vágyódott utánad? Nézd csak azt a kis kutyát! Majd megbolondul örömeiben! Édesem, ne enged, hogy az arcodat megnyalja: Menj el Bobby! És most mond meg nekem Dorka — hogy miképe jöttél haza?

Ekkor következtek a magyarázatok, végre Sir Bryán bejött, és Dorkát mosolyogva küldi ki az asszonya; és Dorka sokkal boldogabb mint, hogy az ezelőtt egy órával érzett rémtülete emlékezzék, vagy balsejtelmek voltak. Érezték a hiányát.

Néhány nappal később egy este nyílt fű téval ment be Dorka a Ffolliottné szobájába. Nem volt lámpa gyujtva, csak a kandallóban égő tűz világítása; Ffolliottné azt mondta:

— Dorka, látsz annyira, hogy le tudjad tenni?

Nem iszom meg, és ne gyujtsatok lámpát, csak a karomat dörzsöld meg — mert nagyon fáig. Szunyokáltam egy kicsit.

— Félek, hogy megzavartam — mondja Dorka sajnálkozó hangon. De talán ha csendesen leszek és dörzsölöm ismét elalszik.

— Danold el nekem a kis lord Wren dalát — mondja Ffolliottné.

Dorka mosolyog rá a sötétben, s az ő kedves fulbemaszó lágy hangjával énekel.

A legjobb dicsőret a mit kaphat az, hogy Ffolliottné elaludt mielőtt a dal bevégezte. Dorka gyöngéden takarja be azt a szegény kart, melyet dörzsölt, s csendesen megy az ajtó felé. Mielőtt oda jutna, valamibe ütődik a mi nem butor. Meleg és mozog, s épen

Poesis a büróban.

Oda, a hol a büntetést szabják, az igazságot osztják, komoly arccal és meglehetősen nagy képpel — belebent a poesis szele. Már csak tavasz lesz akárhogy is hulljon a hó és ki fog zöldülni valamennyi fűzfa.

A dolog annyi, hogy verses instantia került a főkapitány asztalára, a mely ilyenképen zeng:

Fuj a tavasz szele tettes főkapitány,
Télen fagyott piszok olvadoz az utcán,
Aláson megkérem, ha nem lesz terhére,
Nagy Gyuri uramnak kösse a lekére,
Hogy legénységével mindig álljon készen,
Különbön mondhatom, valamely baj lészen:
Ha az olvadozó piszok el nem illan,
(Miből dühös ragály foga ki-kivillan)
Ha utcainkon eltértilve megmarad,
Bizony megérjük, hogy valakit megharap.

A főkapitánynak aranyos jó kedve volt, a mit nyilván a napos könyv tiszta lapjának dertje kölcsönzött. Ezért hát fogta a kalamust és írta válaszul a mint következők:
Kedves jó barátom, (hogy fogjanak hamba)
— Ugy látszik nekem is verset adsz a számba —
Nem piszok az lékám, mi felfagy az utcán,
Hanem murek, répa, czeller s hagymatokán,
S most már ha mindezek elizeltetnének —
Mi kőbor kutyáink mit reggeliznének?
Amde önmagokban is elvesznek sorba
Zugó tavaszi szél messze messze hordja —
Te pedig szép ecsém nyelvedre köss bogot,
S haragomra kérlek ne szolgáltatass okot.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, március 5.

— **Március 15-én** Kolozsvárt, a magyar nemzet e nagy napján az egyes főtanodákban is rendeztetnek ünnepélyességek. Ezeket kivül, mint lapunkat értesítik a fikepeze is rendez ez évben ünnepélyt. A programmok már nagyjában mindentűt össze vannak állítva s az előkészületek serényen folynak az ünnepélyeknek minél érdekesebbé való tételére.

— **Március 15-iki** bankett jegyek kaphatók: Böckel Károly íztetésben, a Hincz György-féle gyógyszerárban, Lehman és Baldi hid utcán és Polcz Albert főtéri papirkereskedésében ugyszintén a március 15-ki bizottság elnöke: Deaky Albertnél s az egyes bizottsági tagoknál is. A jegyek ára 1 frt 50 kr.

— **Márciusi hó**, A tél még mind nem akar engedni az ő jussából. Ha van is a déli órákban egy parányi tavaszi lehellete az időnek — ez sem sokáig tart. Este fagy, reggel fagy, éjjel fagy. A természet ltkető erejét még békában tartja tél uram. A talsságos hideg azonban a tegnapi óta engedett. Az idő enyhe fuvalattal márciusi havat szort a már elocskult téli hó fölé. Vén asszonyok ifjítójá, fiatal asszonyok szepítője a várva várt márciusi hó megérkezett. Hány rózsás köröm hült meg a mig összekaparta, hány puha fehér kezecke veressedett meg, a mig a márciusi hóból szepítő vizet olvasztogatott, Mi is lenne belőletek márciusi hó nélkül oh hiányos asszonyi állatok? Szerencsére március nem annyira verőfényes, nem annyira

napsugaras, hogy ne tölje szívesen a csudat zimankót. Ebben is lesz részünk, a mikor a babák fürgetege nagy dara-potyogással vonul keresztül az ébredő természet arczolata felett és a déli szél lebbenése egyszerre meleg érintéssel simítja el a fagy durva göröngyeit. Ez lesz aztán csak igazán a tavasz hírnöke. Ez hozza meg az ibolyákat, a vándormadarakat, a dalt és meleg sugárt s mindazon bübajt, mely olyan vonzóvá, olyan kellemessé teszi a tavaszt.

— **Az erdélyi irodalmi társaság** március havi felolvasó ülését vasárnap folyó hó 7-én délelőtti 11 órakor tartja meg. A felolvasások sora a következők: Ferenczi Zoltán: Petőfi a márciusi napokban. Petri Mór (vendég): Költemények. Bede Jób (vendég): Őszi verőfény. Elbeszélés. Szász Gerő: Költemény. A felolvasásokra a közönséget szívesen látják. A felolvasás a kereskedelmi Akadémia dísztermében lesz és pontban 11 órakor kezdődik.

— **Színház.** „Fedora”, Sardou Viktor 4 felvonásos színműve került tegnap este színházunkban előadásra gyér közönség előtt. Az előadás gondosan betanult, összevágó volt. Ivánni, Hunyadi Margit, Szerémi Gizella különösen tetszetek. Ivánni és Hunyadi Margitot több ízben ki is hívták. A drámai hangulat némi enyhítéssel felvonásközökben a zenekar a „Zöld ördög”-öt kalapálta, melyért a legmagasabb helyről, a karzatról, sürű taposokban kapott őszinte és megérdemlett elismerést.

— **Sándor József** az Emke főtitkára, mint részvétel értesültünk több nap óta, fekvő beteg.

— **Fillérestély.** A kolozsvári hölgyek fillérgylete f. év március 14-én a stadler kertben tánczos estélyt rendez. A belépti jegyek ára: személyenkint 1 frt. lesz.

— **Geiger Albert** holnapi hangversenyén Schumann Humoreskjét és a „Szőkö-kútnál” című szép szerzeményét fogja játszani. Chopintól a C-moll balladát, néhány preludot az As dur mazurkát és az Es dur Etudot. Schubertől „Gretchen aus Spinnrede” című dalt, Glucktól egy gavottot, Mendelssohntól Fis moll scherzot játsza. Ezenkívül egy magyar dalokból és táncokból összeállított nagyobb kompozíciót ad elő. Az előadott darabok közül a Schuman eredetileg négy kézre zongorára irt művet Geiger tette át két kézre megtartva az eredetinek minden hangját, ő alkalmazta zongorára a Gluck gavottját és Schubert bájos dalát. Lázár Nóra grófkisasszony Riedeltől, a mély érzést poétától énekel s előadja Schumanntól a „Tavaszer” című dalt. A színház a hangversenyt megelőzőleg Murai Virágakadást fogja előadni az eredeti szereposztásban.

— **Felhívás orsz. tornaünnepélyre.** Van szerencsénk a nagyméltóságú vallás- és közoktatástgyi miniszter 441/1801. sz. leirata értelmében a kolozsvári tud. egyetem azon hallgatóit, kik a f. évi május hó 17-én és 18-án Budapesten tartandó nagy tornaünnepélyen részt venni kívánnak tisztelettel felszólítani, hogy ezen szándékukat f. hó 7-én d. u. 6 óráig az egyet. kör titkárnak bejelenteni sziveskedjenek. Az említett leiratról kivonatilag értesítjük az ifjúságot, hogy a miniszter a március 15-ig az egyet. tanács útján felterjesztett jelentkezőknek kedvezményes utazási jegyeket és kívánatra a Budapesten tartózkodás alatt ingyen lakást és olcsó ételmezést helyez kilátásba, továbbá, hogy az egyet. ifjúság ezen torna ünnepélyen tetszés szerinti orvógyakorlatokat végezhet. Mindezeket, midőn a bizottság nevében közöttezzük ugyanezen bizottság nevében felhívjuk az

zal végezni — „Jó éjt Sir Bryán” — és lezaladni a lépcsőn, de nem tudja azt tenni, mert Bryán az útjában áll épen a lépcső előtt.

— Oh, le akart menni? — kérdé, de anélkül, hogy megmozdult volna.

Ez egy kissé veszélyes kezd lenni. Ha Dik állott volna előtte, mily könnyen eligazította volna a dolgot.

Egy kissé komoly és unatkozó modorban nézett volna körül, és egész udvariasan azt mondta volna:

— Richárd ur, miután itten nincsen hátulsó lépcső, félek hogy meg kell önt zavarnom.

De nem Dik áll az útjában — hanem Bryán. Tehát csak azt teheti, hogy csendesen áll és végzetesebb szavakra méltó izgatottsággal azt mondja:

— Igen, Sir Bryán, ha megengedi.

De nem engedi; ott áll és egy nézre, mint ha tanulmányozni akarná. A csendesség, Bryán arcának a kifejezése, saját szívének a heves verése, lángoló arca, s a pillanat feszültsége nehéz próbára teszik a Dorka idegeit. Rémtület fogja el. Sebessen és határozottan beszél.

— Oh, Sir Bryán, kérem lesz szíves megmondani nekem ha nem felejtette el, vagy ha ugyan valaha tudta, hogy Fladenben mivel fényesítette a legénynye a cipőit? — Ugy látszik, hogy valami különleges fény-máz használhat reám, mert Dawsonné azt értesíti, hogy pezsgő volt, és Stebbing is azt állítja.

— Mi köze van magának azzal? — kiáltja Bryán. Maga nem fényesíti a csizmámat, vagy mi?

(Folyt. köv.)

egyet. ifjúságot, hogy már az ünnepélyen való nagyobb gyakorlottság czéljából is a kolozsvári atletikai clubb tagjai közé minél nagyobb számmal beiratkozni sziveskedjenek. Kolozsvárt 1891. márcz. 5. Gáspár István egyet. küri elnök. Komin János főtitkár. A bizottság tagjai: 1. Donogány Zakariás, 2. Gölner Béla, 3. Kővári Ernő, 4. Nyerges Zsigmond, 5. Virányi István.

— **A szentlélek utcában** éjnek éjszakáján bodorgó szentlekek nem igen szentül viselik magukat. Legalább a lakók sétaté utcai lakókkal együtt erősen panaszkodnak, hogy ablakaikat minden éjjel beverik a „Margit”-től haza tántorgó részeg szeladonok. Ez a „Margit” pinezér leányokkal megvakított zugkosma az ó-várbán a — „Komló” mellett. — Itt szívia tele magát borral, szerelemmel — S midőn eléggé elkészültek elindulnak hős hádjáratra, ablak beverésre. A rendőrség napos tisztjeinek azonban kiadott a rendelet. E tulságos kedvet meg kell akadályozni minden képen, legalább ott a hol a hatóság fő fő feje lakik, a sétatér-utcában.

— **Kemény gyulás** volt a este 9 órakor Szentegyház-utca 18 sz. a. a Tisza házánál. A tüzoltók hamar kivonultak s elejét vették a bajnak, mely ebben a jobbra tűzfészekből álló utcában könnyen nagy veszedelmet hozhatott volna.

— **Megölte a bánat.** A Sz.-Udvart helyt a most lefolyt sorozás alkalmával katonának vették be a többek között egy öreg zetelaki székely egyetlen fiát is. Az öreg a piaczen be várta, míg fia visszatér a sorozó bizottság elől. Jött is a gyerek s bánatos arca messziről mutatta az öregre nézve anynyira végzetessé vált hirt. Mikor pedig az öreg székely egyetlen fia szájából is meghallotta, hogy csakugyan besorozta a német — összerogyott és szörnyet halt.

— **Egy veréb panasza.** Csirip, csirip, csirip — riporter ur kérem, egy szóra álljon meg, panaszom van nekem. Irja ki újságba, az isten megáldja, én mondom azt önkem, vererek király! — Beszéljen hát föl, csupa szemfűl vagyok. (Milyen jó, hogy én most madárválasztok tudok!) Panaszt a veréb a hogy torkát pedéz, illő komolysággal ilyenképen kezd: Piskitelep közűs elöljárósága, ha el nem fásult még szivednek jószág, bűntesed meg a mi nagy ellenségednek, ki évek óta túsztitgat bennünket. Hiszen tudod te is, hogy mi hasznunk vagyon, nálunk nélkül a fák maradnak csupaszon; hernyók pusztításnak kerteiben, mezőkben s vajjon legelének marhák legelőn? ... Ugy-e bizony hogy nem; s mégis hogy elnézed, hogy a d a z g o n o s z kéz mint vet nekünk véget. — Csiz, tengelic, szármány, kenderike és pinto — bátran kérdezhetsz — ezt panaszolják mind. Naponként százával kerülnek csapdába, melyet kitaláltak Talliánországból. Csapdába kerültek hamar elkiszvicsoltáram — uram — mindennap megesszük. Könyörtől hát rajtunk jó elöljáróság, mert ha kipusztultunk, hiszen akkor csufás. Mi megmaradtunk elreplünk innen s elcsiripeljük, hogy Piskitelep milyen. Pusztitónknak neve tallián Bozeró, mesterségre nézve nem más — kőfaragó. — Eddig terjed veréb föl-ségnek panasza s újságban írom le, kit illet, olvassa.

— **Márczius tizenötödiki program Piskitelepben.** Kivonulás zászlóval zeneszó mellett az oszlophoz. 1. Hymusz, éneklő a vegyes dalkör. 2. Emlébeszéd, tartja Juhász Izidor ev. ref. lelkes. 3. Piskitelep mellett című költemény szavalása Nik Pál által. 4. Szózat, éneklő a vegyes dalkör, melynek bevezése után a résztvevő közönség a piskitehidhoz vonul ki.

— **Márczius 15.** A segessvári magyarság is az idén méltó ünnepélyvel fogja megünni márczius 15-ikén. Az ünnepi beszédet Gödör Sándor jbirosági albiró fogja tartani. Ezenkívül lesz szavallat és ének.

— **Furfangos csaló.** Sz.-Keresztúron a Mátyás napi vásár vígan folyt. A székelyek benne voltak a parolázásban, az áldomázásban. Egyzer az egyik vásáros székelyt elegánsan öltözött „úr” szólítja meg:

„Atyafi! Ugyan mivel akar meg ökröt venni? Hiszen magának pénze sincs!”

— Nincs-e? felelé a székely méltó indignatióval. Nézzé meg az ur kivel beszél? Ezzel benyult a kis lábja zsebébe s kirántotta onnan az előbb eladott ökrei árát s e szavakkal bökte az ur szeméi elé a pénzt: Hát ez kutya?!

— Rosz pénz ez, rémtüldözött a csaló s hogy bebizonyítsa, nyomban el is kérte tőle.

A székely hűledezet nyújtotta át. Ekkor a csaló rövid vizsgálódás után kijelenté, hogy biz az jó pénz, tegye csak el nehogy elveszzen.

A székely megnyugodva tette zsebre, de már nem azt a pénzt, a melyeket átadott volt, hanem azt a hamis bankot, a mivel a csaló hirtelen kicserélte a jó pénzt. Mikor kiderült a csalás, a gazember már eltűnt a láthatárról.

— **Adóhivatalok tulkapásai.** A pénzügyminiszter tapasztalván, hogy egy adóhivatal egyes közvetlenül fizető adózóktól előírásban nem álló állami adóra és illetégre akkor is fogadott el nagyszámú befizetéseket, mikor a folyó egész évi állami adó összegét megközelíté, sőt meg is haladó feltűzéses mutatózott, — és az így bevett összeg után kamattérítésben részesítette a befizetőket, — minthogy ezen eljárás csak a törvény téves magyarázatából keletkezhett

s minthogy a törvényhozás által meg nem szavazott s illetőleg törvénnyel meg nem állapított adók nem is szedhetők be, elrendelte, hogy jövőre, midőn az illető adózó tartozásában nem áll, befizetések nem fogadhatók el, illetőleg ily befizetések után az adózók javára kamattérítések nem számíthatók fel; végül, hogy a kamattérítés czéljából csakis az illető adóév végeig előírt, illetőleg esedékes adókra fogadhatók el előre fizetések, ellenben a jövő években esedékessé váló adókra előrefizetés nem fogadható el. Adóleírás vagy adószállítási által keletkezett előrefizetés után kamattérítésnek nincs helye.

— **A primás székhelye.** Az esztergomi főkáptalan mint annak idején jelentették, egyhanglúan az esztergomi érseki székhely megmaradása mellett foglalt álláspontot s Majer István érseki helytartó elnöke alatt ki is dolgozott egy terjedelmesebb memorandumot, melyet Csáki Albin miniszternek foglalt átnyújtani. Boltizár József püspök és nagyszombati vikárius vezetése alatt Márkus cz. püspök és Rosszival kanonok országgyűlési képviselő csütörtökön járulnak a király elé, hogy a felsőbb kihallgatás alkalmából az érseki székhely és káptalannak ősi székhelyén való meghagyását kérelmezzék. Ugyanez a küldöttség nyújtja át Csáky miniszternek a főkáptalan terjedelmes memorandumát.

— **Gyászhir.** Nagy-Borosnyói ifj. Bartha Károly élete 23-ik évében, hosszas szenvedés után jelen év márczius 2-án Bar-dozson meghalt.

— **Óvoda Piskitelepben.** A Budapesti Hírlap vasárnapi számában azt írja, hogy a közoktatási költségvetésbe az idei népművelési czélzokra 45 ezer forint vettek fel többet, melyből a többiek között Piskitelepben is állítanak óvodát. Hogy mennyire értesülhetett a Budapesti Hírlap a részletekben, csak azt említhetjük meg, hogy Piskitelepben már múlt évi május óta épült mintegy 14 ezer forintba kerülő óvoda s ugyancsak múlt évi augusztus 4-ike óta van kinevezett óvónője Horváth Etelka személyében.

— **A vasút köréből.** A budapest nagyvárán pre-deáli vonalon Csesna és Bánffy Hunyad állomások között fekvő Kis-Sebes meg állomáshely, mint hasonló állomás f. évi mártius hó 1. elő állatok kivételével az összes forgalomra megnyitott. Az ezen állomáson a fel vagy lejárás kerüli szállítványok szállítási díjai, a f. évi január hó 1. től érvényes helyi árúdíjzabásának (II. rész) III. fejezetében foglalt általános határozmányok mérváza szerint számíthatnak. A menetdíjak és podgyász szállítási illetékek pedig ezen állomás névére az 1889 évi augusztus hó 1. től érvényes személy és podgyász díjzabásában a 154. oldalon foglalt vonalszakasz-táblázat szerint állapítottak meg.

— **Móricz Pál esődjé.** Bpestről írják, hogy Móricz Pál bukása Tisza korrupciós rendezésének legkeleténabb bizonyítéka. Móricz Pál tekintély volt a pártban, a kiubban, a képviselőházban és Tiszának egyik intimusa. A míg Tisza kormányelnök volt, Móricz Pál mindenki dúságad, konszolidált embernek tartotta. Azokat a híreket, melyek néhány hónappal ezelőtt elterjedtek, hogy a Móricz Pál-féle váltók nem találnak hitelezőre senki sem hitte, mert az „arany paraszt” renoméja minden kételesen feltű állt. S mikor az első csődhirek elterjedtek, azokat megczafolták s kijelentették hogy a csődből nem igaz egy szó sem. — Sokáig vergődött, sokáig küzdött a bukás ellen, de végre be-következett az elkerülhetetlen katasztrófa: Móricz Pál Tisza leghívebb barátja, Wekerle pénzügyminiszter rokona, csődbe jutott. Ha a jelek nem csálnak, ebből a csődből szenzációs botrány lesz. Már is több feljelentés történt Móricz Pál ellen, a mi azonban a legborzasztóbb, az, hogy Móricz Pál bukásával igen sokan teljesen tönkre fognak menni, beszélik hogy Jókai Mór majdnem egész vagyonát elvesztette, hogy Wekerle miniszter 100,000 frtig és más kormánypárti képviselők is többkevesebb pénzzel vannak érdekelve. Mindezek Móricz Pálnak kösönhetik vesztüket. — Ily körülmények között a csődnél igen érdekes eseményeire lehetünk elkészülve.

— **Esztergomi hírek.** Boncz Ferencz miniszteri biztos és Fábián miniszteri számtanácsos vételeken elvégezvén az esztergomi folyóteleket, visszautaztak Budapestre, hogy az első tavaszi napok után a primási uradalomban folytassák a leltározást. A miniszteri biztos távozásával a primási palotában alig maradt néhány cseléd, mert az egész háztartást feloszlatták. A főkáptalan a primási képtár gondozását Maszlaghy Ferenczre s az érseki könyvtár feltűgelyét Sujánszky Antal kanonokra bízta. A primási uradalmi gazdasági kinevezésekről és áthelyezésekről is intézkedett a kormány — mint esztergomi tudósítónk jelenti.

— **A vízállás** az olvadás bekövetkeztével, most fokozott érdeklődés tárgya. Különösen a gazdáközönségre birnak ez időtájt a meteorológiai viszonyok és a hőmérséklet döntő befolyással, mert a hiteles tavaszi áradások okoznak a gazdáknak a legérzékenyebb károkat. Az idén a nagy hóesések még éppen sok aggodalomra adtak okot. A Duna jegének vastagsága Pozsonynál 42, Orsovánál 22 cm. A Tiszánál Titelnél 39 cm. A Marosnál Aradnál 30 cm. A Bégánál Becskerekénél 31 cm. A Szávánál Sziszeknél 9, Mitrovicánál 20 cm. Tegnap éjjel az időjárásban fordulat állott be és ma megindult az olvadás. De míg Oroszországból nagy depressziót jelentettek, addig délről: Görögországból nagy hidegről, napokig tartó hóesésről ad hírt a táviró. Tesszaliában nagy hideg van. Athénben három napig esett a hó. Budapestben ma 1 foknyi hőmérséklet mellet a jeg vastagsága 30 centiméterre csökkent.

kent. Prágából a következőket táviratozzák: A jeg ma hajnalban 3 órakor 200 cm. víz-állás mellett megindult. Délelőtt 9 órakor a víz állása 115 cm-ter volt. A víz folyton apad. Az ideiglenes híd a forgalmat beszünt-tették. Budweisban a víz állás 190 cm-t.

— **A katolikus naggyűlés** előkészítésére kiküldött 21-es bizottság Bpestben kedden tartotta első ülését gróf Zichy Nándor elnöke alatt. Az értekezleten jelen voltak: gróf Károlyi Sándor, gróf Szapáry István, báró Andreánszky Gábor, Bujanovics Sándor, Nagy István orsz. képviselő, dr. Breznay Béla, dr. Aschenbrier Antal, dr. Kisfaludy A. B. dr. Csapody István, dr. Czobor Béla egyet. tanár, K. Császár Ferencz, Lé-vay Imre főgimn. igazgató. Haydin Károly, Habler Lajos, Gyűrűk Ödön. A bizottság hosszabb eszmecsereit folytatott a tervezett naggyűlés ügyében s határozatilag kimondta, hogy mindenek előtt feliratot intéz a püspöki karhoz, kérve benne, hogy egy delegátust küldjön ki kebeléből, ki a bizottsággal folytonos érintkezésben állva s vele egyetértőleg kezdje meg a naggyűlés munkálatait.

— **A gyéri-vérnász.** Gyér torontálmegyei község egyik legszebb lányát, Petróczy Milevát, agyonlőtték a lakodalman. Az esküvő után nagy lagzi volt a menyasszonyos házánál. Nagybán folyt a mulatság, a mikor a menyasszony elfáradva a táncban, az ablakhoz lépett, hogy leheste magát egy kicsit. Ebben a pillanatban lövés dördült el az ablakon keresztül s egy puskagolyó furódott a menyasszony homlokába, ki jajszó nélkül halt meg. Megölésére egy Joviczin Zsigmond nevű legényt gyanúsítanak, ki öt esztendeig járt a lány után.

— **A tüdőgümőkör ellen.** Berlinből sürgönyzik: A „Börsencourier” szerint Tranjen sisitvói bolgár ezredorvos igen sikeres kísérleteket tett egy idevaló kórházban egy már ismeretes, de tüdőgümőkör ellen meg nem alkalmazott gyógyszerrel. Néhány emberen, a kiket január közepe óta gyógykezelt, ma már a betegségeknek semmiféle szimptomája nem mutatkozik.

— **Legifjabb püspök.** A vallástügyi miniszteriumban már elhatározott tény, hogy a legújabb püspök Csáky Károly gróf esztergomi apát kanonok lesz, a ki a kulturminiszter egyik legközelebbi rokona. Csáky Károly gróf mindössze harminckilenc esztendő s így ő lesz az ország legfiatalabb püspöke.

— **Salamon ítélet.** Szinte hihetetlen esetet írnak Palermóból. Egy ottani bíró előtt megjelent valaki és bepanaszolta magát, ki elszakasztott tőle 13 lírát, hogy lutribá tegye. A számon költöttek és most a gazda a terno legnagyobb részét magának követeli. A bíró megidézte az inast is. „Akartok-e egyszerűen osztozkodni a nyereményen?” kérde a törvénlyár. „Nem, bíró ur!” hangzik a válasz. — „Megfelelzen sem akarjátok?” — „Nem, bíró ur!” „Akkor hát megtartom az egész összeget magamnak”, szolt a palermói bíró Salamon, és azzal faképnél hagyta a feleket, kik természetesen felsőbb fórumnál keresik majd igazukat.

— **Hóba temetett város.** Dél-Oroszországban Taganrog város lakosai szomorú sorban vannak. A várost egészen elborította a hó, mely egyes helyeken a hatvan láb magasságot tulhaladja. A külvilágot elzárt városban tízezer munkás éjjel-nappal azon fáradoz, hogy az utakat járhatóvá tegye. Ha nem sikerül az azowi restorhez utat nyitni, vagy nem létesíthetnek Tenger város felé szánutat, úgy a szerencsétlen emberek az éhhalál martalékává lesznek. Az élelmi szerek már csak pár napig tarthatnak és a lakosság szegényebb része már is a legnagyobb nyomorral küzdökdi.

— **A fotográf, mint tanu.** Érdekes per folyt Londonban, midőn a Temse-alagút elkészült. Egy pár házulajdonos ugyanis kártérítési pert indított a vállalkozó ellen, akit állítván, hogy házaik, az alagút építése folytán meghiúsultak. A hasadások tényleg konstátáltak és is senki se kételkedett, hogy a vállalkozókat elítélék. De a tárgyalás vége felé ez még egy tanura hivatkozott — egy fotográfusra. Ez a kihallgatásnál zsebéből több fényképet vett ki, melyek az illető házakat tüntették fel. Ki írja le a bírók és a közönség bámulatát, midőn a fényképész bebizonyította, hogy a fényképek az alagút építése előtt készütek s rajtuk már megvoltak a hasadások. A vállalkozó persze előre látta a dolgot — s így főzte le a házúrakat.

— **Elázott vár.** Akka (St. Jean d'Acre) Szyriában összeomlott a két hónapig szakadó eső folytán, mely a kőbányák körül a földet kimosta. Akka a Kármel-hegy nyulványa által képezett öbölben fekszik, kikötője a legjobb az egész Szyriában. Lakosainak száma mintegy 5000. A vár ösrégi, s az ó-korban többször nagy szerepet játszott. Valamikor Szaladin szultáné volt, azután a johannitáké, kiktől 1291-ben az egyiptomi mameluk-szultán foglalta el. 1527-ben török uralom alá jutott. Bonaparte tábornok 1799-ben sikertelenül ostromolta. 1832-ben Ibrahim pasa, az egyiptomi alkirály fia rohammal bevette, 1840-ben azonban az egyesült angol-osztrák-török flotta visszahadította, s egész Szyriával együtt visszazsárolta Törökországnak. 1850-ben az erősen megrongált erődöt helyreállították.

— **Bradlaugh emléke.** Angolországban mozgalom indult meg az iránt, hogy emlékszóbor emeltessék Bradlaughnak a nem rég elhunyt képviselőnek. Ezenkívül tiszteletére épületet akarnak emelni, mely gyűlkező helyül szolgáljon a felekezet nélkülieknek. Ez a terv azonban abba nehézségbe ütközik, hogy az angol törvény szerint a felekezet nélküliek szövetkezetei nem vásárolhatnak ingatlan. A bajon úgy segítenek, hogy egy részvénytársasággal építtetik a házat és aztán kibérelék. A részvénytársaság tagjai csak Brad-

laugh elvtársai lehetnek, kik egyfontot írnak alá.

— **Kirabolt kolostor.** New-Yorkból sürgönyzik, hogy Manillában a ferenczrendiek kolostorát radlóbanda támadta meg. A szerzetesek elszántan védtek magukat. A prior és a kapus halálos sérüléseket szenvedtek. Az előhívott rendőrség négy rablót le-tartóztatott, a többiek azonban gazdag zsákmánnyal elmenekültek.

— **Drága kutya.** Hogy negyed milliót adnak paripáért, már nem hallatlan dolog; az is megesik, hogy ezer forintot fizetnek egy póstabélyegért, de az már csakugyan ritka eset, hogy 30,000 forint fizessenek meg egy kutyáért. Pedig Green angol magánzó annyit-fizetett az amerikai Learsnak egy „Sir Bedivere” nevű bernátheji ebért. Az állat 89 cunyi magas, 100 kilogramm súlyos.

— **Szerencsés nyérő.** Egy londoni angolnak szombatn sikerült a monte-karlói játéktárlagot spregolnia. Összesen 175,000 frankot nyert. Hogy a nyereményt kifizesse, a croupiernek a pénztárhoz kellett fordulniok. A játszótársak harsány ujjongással törek ki, mikor a szerencsés angol a tömredék pénzt zsebre gyűrté.

— **Elevenen eltemetve.** Transvilleben (Pensylvania) egy szénbányát oly hirtelenséggel árasztott el a váratlanul feltörő talajvíz, hogy néhány leheletlenül vált a bányászok menekülése. Sok bányász járt szerencsétlenül s a kit egy-két nap alatt kimenteni nem sikerült, azt holtan tartották a mentési munkálatot végző emberek. A bányából csak szivattyúzással lehetett a vizet eltávolítani s már 19 napig tartott ez a munka, mikor egyszer a föld mélyéből gyege zajt hallottak a bányában dolgozók, megfeszített erővel láttak hozzá, hogy a zaj okát megtudják s egyszerre csak egy szénfal áttörése után négy kizsolt bányászra akadtak, a kikben alig volt már élet. A boldogtalanok tizenkilenc napig voltak elevenen eltemetve s ez idő alatt alig táplálkoztak. Mikor a katasztrófa történt, mindössze egy fél kenyér volt náluk. Szomjukat a piszkos bányavízrel csillapították az egész 19 nap alatt. Egy nehezen kivített őket a bányából, a környék lakossága, körülbelül kétezer ember, összefutott a csudás szabadulás hírére s térdre borulva adott hálát az istennek. A megmenekült bányászok galicziá kivándoroltak voltak, névszerint Matukovitz József, Torniszky János, Berno János Frink Wessel.

— **Furcsa szokás.** Az angol királynő ebédjénél még most is divatban van egy furcsa szokás, mely II. György királytól ered, a ki nagyon szerette a finom ételeket. Egyszer a király valami nagyobb utra indult s nem vihette magával beteges szakácsát. Adatták hát a konyhát egy Weston nevű kuktának, a ki csakhamar úgy megnyerte a király tetszését, hogy főszakácsná nevezette ki az urakodó. A míg a derék Weston a jelentéktelen emberek közé tartozott, addig boldog volt, de mihiely megtették nagy férfiu-nak, rögtön kezdődött ellene is az áskálódás, mint annyi más „kollegája” ellen. Voltak veszedelmes ellenségei, a kik minden áron ki akarták turni állásából és semmitől sem riadtak vissza, hogy ezt a célt elérjék. Egy szakács ellen természetesen az a legegyszerűbb fegyver, ha lerontják az ügyességébe vetett bizalmat. A Weston ellensége is ezt a módot választotta, hogy megbuktassák. A mi étel elsőzva vagy egyébként elrontva került a királyi asztalra, azért mindért Westont ócsárolták. A király azonban tuljárt az intrikusok eszén s meghagyta, hogy minden étel feltál-lásakor, illetőleg körülhordásokor kiáltsák annak a szakácsnak a nevét, a ki készítette. Így azután megbukott a cselszövénny; de azóta folyvást megvan az a szokás az angol udvar-nál, hogy a királyi ebédeken az egyes ételek felhordásokor kiáltsák annak a szakácsnak a nevét, a ki azt az ételt készítette. Ez kétféle segített jól lehet arra, hogy a konyhamű-vészek ambícióját ében tartsa.

— **Fekete palota.** Amerika egyik legnagyobb köszen bányavidékén County-Napellő fővárosában Ottumovában szénpalotát építenek, nagy termekkel, kupolákkal és magas toronnyal. Hossza 230, szélessége 130 lábnyi lesz. Szabályosan faragott széndarabokat használnak a vörös cémenttel ragasztják össze. A palota nem ideiglenes épület lesz, állandó, s egyszersmind bányászati muzeumul szolgál, melynek egyik része köszenbányát fog mutatni, feltűntetve a szén bányászását. A toronyban pedig emelő gépet helyeznek el, melyen alá lehet szállni és feljönni, mint a tárnákban. A másik részét mulató termek foglalják el. A legnagyobb terem színházi terem színházi előadásokra, hangversenyek számára lesz fenntartva. A fekete palota már rövid idő alatt felépült.

— **Miert oly ritka a házaasság manapság?** Ezt a fogas kérdést intézi hoz-zánk levélben P. kisasszony. Feleletünk a kö-vetkező: Először. Ferde irányu, exaggerált nevelést, extravagáns ifjúságot teremtenek, mely vakon dobja magát az élvezetek karjai-ba már akkor, midőn még az életet nem ismeri s annak valódi élvezet nem képes méltányolni. Sokan a felsőbb iskolából, sőt van eset reá, már a gymnáziumokból, mint tehetetlen, kielt aggok kerülnek ki, hogy megszánja őket, a ki látja. Másodszor. A nőket az intelligencia nagy világi hölgyekké képezi, de dolgozni, fáradni nem tanítja. Innen van, hogy intel-ligens leányaink nagy része olyan férjhez nem megyen, ki mellett dolgotalanul meg nem élhet. A gyermekben nem ápolatják az alárendeltség érzete és az engedelmesség. Innen van, hogy n ő i n k u r a l k o d n i s z e r e t n e k. — Lehet-e, vagy nem, azt nem kérjük. Harmadszor. A szegényebb osztály szintén nagy világi hölgyeket akarna leányiból nevelni. Pedig a szegény leány, ha dolgozni nem tud, ha nagyra lát, bizony nem hamar kap férjet. Negyedszer. A szertelen

fényűzés, melyet a társadalom minden osztálya bálványoz, óriási összeget emészt föl, különösen a nők részéről. Ez is sok szegény ifjút elriaszt. Ötödösör. Gyűlölik a gyermek-nevelést. A kicsik a cselédek karjaiban nőnek fel, s még alig tudognak, már tudnak annyira rosszat, hogy szütleiket folyton keserítik. A gyermekeket hozzá szoktatják a könnyelműség-hez, de nem a nyomorhoz, mely pedig annak természetes gyermeke. Hatodsor. A nép fiai a katonáskodás után készen megromolva mennek haza. Hetedszer. A nymbus minden-ről lehullt. Az eszményiség mindentűn el-tűnt. Vastag anygiság bilincsen rabosko-dunk. A nő előttünk nem eszmény, nem ideál t b b é, csak virág melyet letörtünk és eldobunk.

— **A játékdüh az angol társaságban.** Londonból írják, hogy a játékdüh az u. n. jó angol társaságban nagyon lábra kapott. Az előkelő emberek most már nem érik be azzal, hogy a csöndes rubber vagy az ecarté mellett néhány fontot vesztessenek el, mikor a hölgyek már aludni tértek. A magas játék a társaságokban melyek ez évszakban a vidéken tartózkodnak, szokássá lett s urak és hölgyek egyaránt vesznek benne részt. Mióta a rendőrség a fashionable játéktárlan-gokat szétugrasztotta, magánházakban többet játszanak, mint valaha. Egy gazdag vendéget föl-szólítanak, hogy vegye át a bacaratnál a bankot s nem szabad vonkodnia, ha nem akarja, hogy zsugorinak kiáltsák ki. Kézpénz nem igen forog. A veszteségeket többnyire kötvényekkel fűdözik s ha a nők vesztenek s kötvényeket állítanak ki a nyerő abban a vesztélyben forog, hogy másnap érzékeny scé-nában lesz része. A nagylelkűségére való hi-vatkozásnak nem állhat ellen s a kötvényeket visszaadja. Hogy gyakori a hamis játék is, mindenki tudja. Mert hogy a legjobb házak-ban is megtörténnek kalandorok, senki sem vonja kétségbe.

— **Belgrádi hírek.** Milán királyi kedden este nyolc órakor Belgrádba érkezett a keleti villámvonattal s a Sacher-szállóban szállt meg. A király fia trónraléptének évfordulója alkalmából, márcz. 6-án Belgrádba utazik. — Natália királyné azt a kértést in-tézte az új kormányt, hogy tagjához, hogy bánjanak vele kiméletesen, miután amugy is rövid idő múlva elutazik és állandóan Romá-niában szándékozik megtelepedni.

— **Szökni kész elnök.** Barillas guatemalai elnök 1,000,000 dollárért eladta a következő három évi kávétermését, ezenkí-vül 2,000,000 dollár adósságot vett fel bir-tokaira. Mindezt azért, hogy hamarosan me-nekiülhessen, ha a nép izgatott hangulata ki-törtésre kerül. Párisban, vagy mástort akarja élvezni öt évi hivataloskodása alatt szerzett millióit. Az a furcsa, hogy a kis állam, mely-nek évi budgetje öt millió dollár, eltűzni ké-sztl leggazdagabb lakosát és a jóllakott elnök helyébe újat, éheset akar megválasztani.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék” eredeti távirata.)

A királynál.

Budapest, márcz. 4.

Ugron Gábor és Helfy Iguác képviselők, kik az udvari ebédn részt vettek, magasztalással nyilatkoznak a király általi fogadtatásról.

A cerele alatt a király a képviselőkkel társalkodván, Helfyhez így szolt: „Ugy értesültem, hogy a közigaz-gatás államosítása ellen a független-ségi párt erős harcot szándékozik in-dítani.”

E részből — felelt Helfy — min-den törvényes fegyvert felhasználunk felséges uram, hogy a megyék választási jogát, ezt az ezredéves intézmé-nyünket megvédjük. Különben is az európai modern államok ujjában ismét a megyei intézmény fejlesztésére töre-kednek.

Erre a király így válaszolt: „Meg-engedem, hogy a modern állami szer-vezet nem kívánja az állami adminis-ztratív életbeléptetését, de Magyarország specális viszonyai szükségessé teszik ezt!”

Helfy természetesen ellenvetést nem téve, tiszteletteljesen meghajtottá magát.

Fölötte érdekes, hogy a király környezetéből többen élénken kérdezős-ködket Kossuth Lajos egészségéről, viszonyairól.

Helfyt rendkívül meglepte a kér-dezősködés s azt válaszolta, hogy Kos-suth egészséges, dolgozik, de meglehe-tően szerény anyagi viszonyok közt él.

Felelős szerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Segéd-szerkesztő és kiadóléptető:

MAGYAR MIPALY.

H i r d e t é s e k.

M E G H I V Á S.

Gyulafehérvári takarékpénztár részvényesei
folyó 1891. évi március hó 14-én délután 2 órakor
az intézet saját helyiségében tartandó

XIX-ik rendes közgyűlésre

tisztelettel meghívtnak.

216. (3-3)

T Á R G G Y A K:

1. Az igazgató választmány jelentése az 1890. évi üzlet lefolyása és eredményéről.
2. A felügyelő-bizottság jelentése, valamint az 1890. évi vagyonmérlegre és tiszta nyereség felosztására vonatkozó véleményes előterjesztés, esetleg a számadók felmentése.
3. Egy igazgatósági tag választása 2 évre.
4. Hat felügyelő-bizottsági tag választása 2 évre.
5. Három számvizsgáló tag választása 1 évre.
6. Az alapszabályok módosítása.

A szavazati jog gyakorlása végett felkértnék a részvényesek, hogy részvényeiket a közgyűlés előtt 3 nappal a takarékpénztár saját helyiségében beadni sziveskedjenek.

Gyulafehérvártt, 1891. február hó 23-án.

Az igazgatóság.

SCHWARTZ TERÉZ

jó hírnevű varrónő,

a szép fehérnemű varrásból

Kolozvártt,

külmonostor-utca 2. számú lakásán

a legszolidabb feltételek mellett

oktatást ad.

Vidéki tanítványokat is elfogad.

284. (1-3)

„LÖVYTUS“ FAVIASZ.

A hazai kertészetekben ma már kizárólag csakis ezt használják gyümölcsfák, rózsatövek nemesítésére, beteg fák gyógyítására. — Napon nem olvad, hidegnek, esőnek ellent áll, bogarak nem bántják, a fát teljesen fedi, levegő rajta át nem hatol.

Kapható az „első erdélyi szab. vegyészeti gyárban“ LÖVY LIPÓTNÁL Kolozvártt és TAUFFER FERENCZ utódánál.

600 grammos pléhdoboz ára 1 ft 30 kr.

300 „ „ „ 85 „

150 „ „ „ 45 „

Elismerő levelek küldettek több hazai és austriai gad. akademiák és szőlészeti iskolák által.

Kitüntette lett a bécsi, gráci, lüttichi és kolozvári kiállításokon. — Legújabb az aradi kiállításon lett kitüntette kiállítási éremmel.

281. (3-x)

ELADÓ HÁZAS-TELEK.

Hidfő-utczában, a 3. házszám alatt
három szoba, téli-nyári konyha
és egy jó forgalmu
szatócs bolthelyiségből álló

TELEK
eladó.

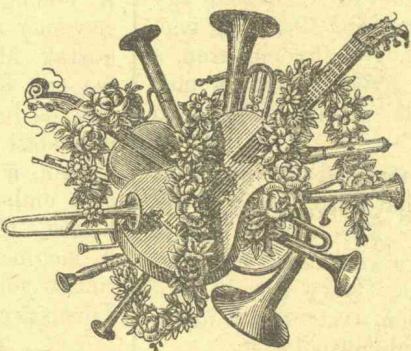
Értekezni lehet ugyanott.

225. (2-2)

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

STERNBERG ÁRMİN

BUDAPEST, VII. KEREPESI-UT, 36 SZ.

Saját készítményü

mindennemű

vonós-, verős-, fa- és
réz fuvóhangszerek

és
azok kellékei és
alkatrészei. (7-20)

Harmonikáról külön árjegyzék kérendő.

SZIVES TUDOMÁSUL.

EGY INTELLIGENS ÚRI NŐ

hajlandó

kedvező feltételek mellett

a franczia és német nyelvben, a
zongorázásban oktatást adni.

Valamint április hó 1-től kezdve

két úri fiatal ember

felvétetik kosztba és lakásba.

Értekezhetni a feltételek iránt: Alsó-szénutca 16. sz. a.,
szeglet, muzeum-utca.

285. (1-1)

REGALEVÁLTSÁG KÖTVÉNYEKET,

illetőleg

UTALVÁNYOKAT

legmagasabb áron vásárol

A KOLOZSVÁRI

KERESKEDELMI BANK.

58. (17-20)

UJ BANK- ÉS PÉNZVÁLTÓ-ÜZLET KOLOZSVÁRTT.

Van szerencsém a t. cz. közönség becses tudomására hozni, hogy Kolozvártt, belközép-
utca 10. sz. alatt (Minorita-épületben)

FOLLY VICTOR

váltótörvényszékiileg bejegyzett cég alatt

bank- és pénzváltó-üzletet

nyitottam, a következő üzletkörrel:

Értékpapírok, arany- és ezüst pénznemek és külföldi bankjegyek vétele és eladása.
Kisorsolt értékpapírok és mindennemű kamatszelvevények beváltása.
Nyeremények leszámítása és értékpapíroknak új szelvevényekkel való ellátása.
Utaltványok kifizetése a külföldre bármely értékben.
Igérvények elárúsítása.

22. (23-60)

Midőn vállalatomat a t. cz. közönség szives figyelmébe ajánlani bátorkodom, egyszerű-
smind kijelentem, hogy e téren való hosszúságú működésem, továbbá úgy a kolozsvári, mint a
felső pénzintézetekkel fenntartott széles körű és előnyös összeköttetésem azon kellemes hely-
zetbe hoznak, hogy t. megbízóimnak mindenkor a legnagyobb előnyöket biztosíthatom.

Értékpapírok és sorsjegyek kisorsolási utánnézését díjmentesen eszközölöm és készség-
gel szolgálom minden a banküzlet keretébe vágó felvilágosítással.

Kiváló tisztelettel **FOLLY VICTOR.**

K.-IMPÉR-RÉPÁTI

rendkívül szénsavdús és legtisztább
égyéni gyógy-savanyuvíz

AZ ÉGVÉNYES SAVANYUVIZEK GYÖNGYE!

natrium	4.3241 gr.
bicarbonát	0.0261 „
littium	0.1124 „
borsavas natrium	3.9449 „
összes szénsav 2007 kg	4.2825 „
nem illó alkatrészek	4.2825 „

Savainak szelid hatásánál fogva, az étrend szabályozása nélkül is, bárki által folyton
élvezhető.

Rendkívül dús szénsavtartalmánál fogva — igen kellemes és tartós íze, valamint a
nyelvre ható éles csipőssége folytán — a legkedvesebb üdítő ital.

Legegészségesebb és legkellemesebb borvíz a savanyuvizek pezsgője!

A „répáti“ savanyuvíz, ezen természetesen és tiszta — a maga nemében bizonyára
ritka — ásványvíz-kincs, minden ésszerű lóvónak úgy is mint élvezeti, úgy is mint gyógyital,
a belső szervek összes bántalmait ellen lelkiismerettel a legmelegebben ajánlható.

Csupán egyszeri kísérlet elegendő a fenti leírtak becsületeszerű belgyógyására!

A „répáti“ savanyuvíz mindig friss és teljesen mintaszéri töltésben kapható KOLOZS-
VÁRTT: ld. J. B. MISSELBACHER ut. kereskedésében és minden nevezetesebb vendéglőben;
továbbá megrendelhető saját szétküldési raktárámban BRASSÓBAN.

Tisztelettel

a „répáti“ gyógyforrás kezelője: György József

86 (14-50)

KOLOZSVÁR MELLETT

FALUN

SZÉP LAKÁS

KERTTEL

— KIADÓ. —

283. (2-6)